

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 120.218 van 6 juni 2003  
in de zaak A. 64.009/IX-1402.**

In zake :       1. Annie DEDECKER,  
                  2. Dominique CAMERLINCK,  
                  3. Veronique CAMERLINCK,  
                  allen wonende te GRIMBERGEN,  
                  Madeliefjesstraat 33

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van  
Financiën.

---

**D E R A A D V A N S T A T E, I X e K A M E R,**

Gezien het verzoekschrift dat Annie DEDECKER, Dominique CAMERLINCK en Veronique CAMERLINCK, echtgenote, respectievelijk meerderjarige zoon en dochter van Albert CAMERLINCK, op 8 juni 1995 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het koninklijk besluit van 7 april 1995 waarbij Albert CAMERLINCK, inspecteur van de directe belastingen, ambtshalve en zonder opzegging uit zijn ambt wordt ontslagen met ingang van 29 mei 1989;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de beschikking van 1 oktober 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 april 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 mei 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Fr. LAFONTAINE, die loco advocaat P. MENSALT verschijnt voor verzoekers, en van inspecteur J. DE VLEESCHOUWER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

#### 1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Albert CAMERLINCK was inspecteur van de directe belastingen te Vilvoorde.

Op 20 mei 1989 verlaat hij de echtelijke woning en is sindsdien spoorloos.

Zijn echtgenote, eerste verzoekster, doet op 23 mei 1989 aangifte van zijn verdwijning bij de politiediensten. Een gerechtelijk onderzoek wordt gestart. De gerechtelijke diensten vermoeden dat verzoeker dood is maar er komt geen zekerheid aangezien zijn lichaam niet wordt gevonden.

1.2. Wanneer Albert CAMERLINCK op 29 mei 1989 niet op zijn kantoor opdaagt om zijn dienst te hervatten na afloop van een vakantieverlof, stuurt de adjunct-directeur van de gewestelijke directie Leuven hem op 9 juni 1989 een vraag tot verantwoording.

Zijn echtgenote antwoordt dat haar man op zaterdag 20 mei 1989 vertrokken is uit hun woning en dat zij sedertdien geen nieuws van hem heeft vernomen en er ook geen vermoeden van heeft waar hij zou vertoeven.

1.3. Op 5 juni 1990 duidt de rechtbank van eerste aanleg te Brussel een voorlopige bewindvoerder aan met toepassing van de artikelen 112 tot 114 van het Burgerlijk Wetboek en op 29 november 1994 wordt de procedure aangevat om Albert CAMERLINCK afwezig te laten verklaren.

1.4. Op 14 augustus 1990 legt de administratie aan de minister een eerste maal een ontwerp van koninklijk besluit voor teneinde Albert CAMERLINCK te ontslaan met ingang van 29 mei 1989 om reden dat hij sinds die dag ongewettigd van de dienst afwezig is gebleven. Dit dossier gaat klaarblijkelijk verloren zodat op 27 maart 1995 een nieuw en gelijkaardig ontwerp aan de minister wordt bezorgd.

Bij koninklijk besluit van 7 april 1995 wordt Albert CAMERLINCK met toepassing van artikel 112, 3°, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel, ambtshalve en zonder opzegging ontslagen wegens ongewettigde afwezigheid.

Dit is de bestreden beslissing.

## 2. Over de ontvankelijkheid van de vordering.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord opwerpt dat de verzoekers, die het beroep in hun persoonlijke naam hebben ingesteld, niet duidelijk maken hoe de bestreden beslissing hen rechtstreeks

en op een zekere wijze schaadt in hun persoonlijke belangen, noch welk voordeel de verhoopte vernietiging voor hen zal meebrengen; dat bij ontstentenis van enige precisering het beroep volgens de verwerende partij onontvankelijk moet worden verklaard;

2.2. Overwegende dat verzoekers in hun memorie van wederantwoord toelichten dat voor de eerste verzoekster haar belang erin bestaat dat bij vernietiging van de bestreden ontslagbeslissing haar overlevingspensioen gunstig zal worden beïnvloed; dat zij ook samen met de andere verzoekers als de mogelijke wettige erfgenamen van Albert CAMERLINCK belang heeft dat zijn vermogen zo voordelig mogelijk wordt samengesteld; dat aangezien er geen zekerheid bestaat over het lot van Albert CAMERLINCK een vernietiging van de bestreden beslissing verhindert dat voor verzoekers een onherstelbare schade zou ontstaan;

2.3. Overwegende dat de afwezigheid van een persoon wordt gekenmerkt door onzekerheid over zijn leven of over zijn dood; dat die onzekerheid over het lot van de afwezige onder meer tot gevolg heeft dat de rechten die het bewijs van overlijden vergen, zoals het erfrecht, niet kunnen worden uitgeoefend; dat de nalatenschap niet openvalt indien het overlijden van de afwezige nooit bewezen wordt; dat in dat geval alleen voorzien wordt in een progressieve inbezitstelling van de erfgenamen die pas na dertig jaar definitief is en de kenmerken van eigendom aanneemt onder de ontbindende voorwaarde van de terugkeer van de afwezige; dat aldus altijd in de eerste plaats rekening wordt gehouden met de vrijwaring van de belangen van de afwezige; dat er pas na de door de rechtbank van eerste aanleg uitgesproken verklaring van afwezigheid, die ten vroegste vijf jaar na het verdwijnen van de afwezige kan worden uitgesproken, een recht op een overlevingspensioen ontstaat voor de echtgenote van de afwezige en zulks ingevolge artikel 2 van de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen; dat bijgevolg zolang er geen zekerheid bestaat over het overlijden van Albert CAMERLINCK noch over de redenen van zijn verdwijning een mogelijkheid blijft bestaan dat hij opnieuw opdaagt of dat er kan worden aangetoond dat de reden van zijn niet-verschijnen op zijn kantoor niet vrijwillig was, zodat er steeds een

mogelijkheid bestaat dat betrokkene zijn functie bij de verwerende partij opnieuw zou willen opnemen; dat het belang van verzoekers derhalve erin kan bestaan dat, bij een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing, een nieuwe beslissing zal moeten worden genomen waardoor de geldelijke toestand van eerste verzoekster kan wijzigen; dat de overige verzoekers als potentiële erfgenamen eenzelfde belang kunnen laten gelden; dat overigens verzoekers ook een moreel belang kunnen hebben bij een gebeurlijke vernietiging van een ambtshalve ontslag wegens ongewettigde afwezigheid aangezien dergelijke maatregel een negatieve bijklank heeft;

### 3. Over de gegrondheid van de vordering.

3.1. Overwegende dat verzoekers in een eerste middel aanvoeren “dat uit geen enkel stuk naar recht blijkt dat de overheid de duur van de afwezigheid van de ambtenaar heeft vastgesteld noch zich uitgesproken heeft over de vraag of een geldige reden van die afwezigheid voorhanden was”, terwijl zij aantonen dat aangezien Albert CAMERLINCK verdwenen is er niet kan worden gesproken van een afwezigheid zonder geldige reden maar dat het gaat om een geval van overmacht;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat Albert CAMERLINCK wel degelijk op een ongewettigde manier van de dienst afwezig was aangezien hij niet meer met vakantieverlof was, noch met ziekteverlof en hij evenmin een dienstvrijstelling had verkregen; dat de administratie geen rekening moet houden met het feit dat de verdwijning tot de algemene bekendheid behoort;

3.3. Overwegende dat verzoekers hierop repliceren dat de verwerende partij door de eerste verzoekster was ingelicht van het feit dat haar man verdwenen was en dat zij aangifte daarvan had gedaan bij de gerechtelijke diensten zodat de verwerende partij niet zonder meer kon stellen dat de afwezigheid van Albert CAMERLINCK ongewettigd was en dat zij een grondig onderzoek had moeten instellen naar de redenen van die afwezigheid;

3.4. Overwegende dat het ontzeggen van een tuchtrechtelijk karakter -met daaraan verbonden het ontzeggen van de tuchtrechtelijke rechten van verdediging- aan het ontslag van ambtswege op grond van artikel 112, 3°, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel steunt op de idee dat de ambtenaar die na een geoorloofde afwezigheid zijn dienst niet hervat of die zonder geldige reden zijn post verlaat en meer dan tien dagen afwezig blijft, geacht wordt zelf uit de dienst te zijn getreden, de dienst uit eigen beweging te hebben verlaten en dat derhalve het bestuur tot bedoeld ontslag enkel mag overgaan wanneer, gelet op de concrete omstandigheden van de zaak, het vermoeden dat de betrokken ambtenaar niet langer wenst in dienst te blijven niet weerlegd is; dat te dezen de overheid ervan op de hoogte was gebracht dat Albert CAMERLINCK verdwenen was zonder enig spoor achter te laten en dat er aangifte van zijn verdwijning was gedaan bij de politie; dat indien een ambtenaar niet meer opdaagt en spoorloos verdwijnt niet automatisch kan worden besloten dat hij dat zelf heeft gewild en derhalve uit de dienst wenst te treden; dat er dan ook niet kan worden besloten dat hij de bedoeling had om uit dienst te treden; dat het immers evenzeer mogelijk is dat de betrokkene tegen zijn wil verdwenen is ten gevolge van een ongeval of een misdaad en zulks overmacht is die de toepassing van het voornoemd artikel 112, 3°, uitsluit; dat de verwerende partij zelf geen enkel bijkomend onderzoek heeft gedaan zodat zij niet zonder meer in recht en redelijkheid tot het besluit vermocht te komen dat Albert CAMERLINCK de intentie had de dienst te verlaten; dat zulks des te meer geldt aangezien op het ogenblik dat de bestreden beslissing is genomen de procedure tot afwezigheidsverklaring was gestart door de rechtbank van eerste aanleg, en het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel van 29 november 1994, waarbij het getuigenverhoor wordt bevolen en dat voorafgaat aan de vaststelling van de afwezigheid, reeds bij uittreksel gepubliceerd was in het Belgisch Staatsblad van 14 maart 1995; dat het middel derhalve gegrond is,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Vernietigd wordt het koninklijk besluit van 7 april 1995 waarbij Albert CAMERLINCK, inspecteur van de directe belastingen, ambtshalve en zonder opzegging uit zijn ambt wordt ontslagen met ingang van 29 mei 1989.

### **Artikel 2.**

De kosten van het beroep, bepaald op 297,48 euro, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes juni 2000 en drie, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

|        |                     |                  |
|--------|---------------------|------------------|
| de HH. | J. DE BRABANDERE,   | kamervoorzitter, |
|        | L. HELLIN,          | staatsraad,      |
|        | A. VANDENDRIESSCHE, | staatsraad,      |
| Mevr.  | S. VAN AELST,       | griffier.        |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**S. VAN AELST.**

**J. DE BRABANDERE.**